

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 180 Lei
 Pe jumătate . . . . . 90 Lei
 În America pe aer 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
 Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Ardealul

— Al cui a fost și al cui este —

Ungurii sunt foarte neastâmpărați pentru Ardeal. Susțin cu dârăză încăpăținare că, e pământul lor, fiindcă ei l-au stăpânit atâta vreme și că ei sunt mai de mult în Ardeal, decât Românii. Apoi la toate serbările lor naționale și la toate întrunirile politice promit cu sfințenie că vor lupta până la moarte, dar nu lasă Ardealul în mâna Românilor.

Toate-s bune și frumoase, luată ca visuri și povești. Inșă, fiindcă-i vorba de un trecut istoric al lor și unu altu al nostru, lucrul se prezintă altcum:

Ardealul n'a fost niciodată cu dreptate al Ungurilor. Domnia lor de o mie de ani n'a fost decât o minciună istorică, ce-a sugrumat, tot atâta vreme, adevărul și libertatea noastră. Ei nu sunt nici întâii locuitori ai acestui pământ, nici primii cari l-au lucrat și nici populația cea mai numeroasă (mai mare). Istoria ne spune, cu dovezi, cari nu se mai pot minți, că Ungurii au venit în Ardeal abia acum o mie de ani, din ținuturile îndepărtate și pustii de dincolo de Rusia. Au venit și s'au oprit pe meleagurile noastre, ca un roi de calăreți, mai mult sălbatic decât civilizat. Au ocupat apoi ici colcă câte un petec de pământ, în mijlocul poporului român, care avea atunci sate și gospodării frumoase. Cu timpul au început să supună pe Români și să jefuiască dela ei pământ după pământ, până și-au adunat sute și mii de jugăre și câte un castel aproape în fiecare sat din Ardeal.

Mai târziu îi robesc pe țărani români în propria lor moșie, iar ca să poată face, din unele sate, orașe curat ungurești, aduc hotărâri de felul acesta: „Toți românii trebuie dați afară din oraș” cum au făcut în Târgu-Mureș, acum vree 300 de ani. Cu atâta însă nu se mulțumesc calăreții din pustia sălbatică. Ucid și trag pe roata schingiurii pe toți bărbații noștri, cari cutează să spună că: „vrem o soartă mai bună! iar în clipa fără nădejde, din 1917, când n'a mai rămas din toată Țara Românească, decât o mică suprafață din Moldova, numită „triunghiul morții” ei — Ungurii — au umplut toate temnițele lor cu preoții români, cari se mai

rugau în limba lor lui Dumnezeu, care răsplătește în ceasul din urmă pe fiecare cu partea sa și ne trimite mântuire, când atât Rusul trădător cât și dușmanii răi, de peste Dunăre și Tisa, ne pregăteau moartea.

Aceasta înseamnă în general a fi Ungur în Ardeal.

Și dacă totuși a domnit o mie de ani se datorește faptului că poporul iobăgit a trebuit să aștepte până când fiul de iobag străbate la Roma și acolo ca prin minune, să afle că suntem colaboratori din cel mai puternic popor al lumii: Romanii încuscriți cu Dacii. S'aducă apoi adevărul acesta istoric și cuprins de o bucurie sfântă, întâiul școlar, care vine dela Roma — Gheorghe Șincai — să-l împărtășească cu mână plină în mijlocul neamului său.

Viața Romanilor și a Dacilor, strămoșii noștri, e cu mult mai veche pe ogoarele și plaiurile Ardealului, decât a Ungurilor. Romanii au venit acum vreo două mii de ani, pe când Ungurii numai de o mie de ani. Dacii sunt și mai vechi, cu cel puțin trei mii de ani. Pe glugile ciobanilor dela munte găsim și azi svastica, semnul crucii la Daci și popoarele înrudite cu ei. Dacă întrebăm pe ciobani, că: ce semn e acesta? ei îți răspund foarte mulțumiți: „îi dela strămoșii cei vechi”. Nu zic numai „strămoși”, sub cari înțeleg pe Romani, legionarii lui Traian, ci „strămoșii cei vechi” cari sunt Dacii, *primii păstori și plugari ai acestui pământ*. Cât de limpede-i adevărul acesta și câtă vechime cuprinde în el, când se poate constata svastica pe pământul românesc, cu 2500 de ani înaintea lui Hristos! La Sovata, pe marginea unui lac sărat, s'au găsit câteva unelte, pe cari le foloseau Romanii la scoaterea sării din pământ. În multe comune, așa zise „curat săcuesti” dai cu ușurință de rămășițele sfinte ale bisericilor de lemn, dărâmate de stăpânii cu inima aspră ca ferul, iar la marginea satului descoperi, cu puțină osteneală, crucile cu nume românesc din cimitirul părăsit, dovezi sigure că, acolo erau la început locuitori români. Dar semne de acestea, cari sunt martorii vii a vieții noastre strămoșești,

găsim multe și pretutindeni, numai să le știm căuta și să știm ceti în scoarța pământului.

Dragi sateni, urmează așadar că, Românii, cu strămoșii lor, sunt cei mai vechi locuitori în Ardeal și deci, ai lor sunt munții cu pădurile de brazi, fiindcă ei le-au dat răsunset de viață cu turmele de oi și doinele frumoase. Ale lor sunt dealurile, fiindcă ei le-au presărat cu vii, cu grădini și cu sate românești. Ale lor sunt câmpiile bogate, fiindcă ei le-au deșțelenit și ei le-au împodobit cu haina mândră a sămănăturilor de porumb și grâu. Ale lor e și cel mai ascuns colț de pământ din Ardeal, fiindcă lor le vorbește fiecare piatră, fiecare murmur de izvor și fiecare glie răsturnată, despre urmele bătrâne ale unui trecut mare de suferințe și un alt trecut, tot atât de mare, de glorie.

Emiliu Mesaroș
 student universitar.

Zece ani dela unirea Ardealului cu patria mamă

În ziua de 1 Decembrie 1928 se împlinesc 10 ani dela marea adunare națională dela Alba Iulia, când toți reprezentanții Românilor de dincoace de Carpați au hotărât, într'un gând și într'un suflet, unirea Ardealului și a Banatului cu România (Mamă).

Guvernul a început de pe acuma să pregătească mari serbări cu ocazia aceasta. Conducătorii partidului național-țărănesc însă i-au trimis vorba să facă bine să nu se mai ostenească, pentru aceasta, că neamul românesc din Ardeal și Banat nu poate prăznui sărbătoarea aceasta mare, condus de un guvern care a furat voturile și pe care nu-l poate suferi nici un țaran.

Toate ziarele mari din Capitală, afară bine înțeles de cele liberale, sunt de părerea, că Inalta Regentă până atunci va numi un guvern Maniu.

○ mare sărbătoare ungurească la Sighișoara. Duminică în 12 August s'a sărbătorit la Sighișoara amintirea marelui poet ungar Petőfi Sándor, al cărui cap se păstrează în muzeul liceului de băieți din Blaj. Cu acest prilej s'au adunat la Sighișoara 47 de coruri, cari au cântat foarte frumos. La această sărbătoare a fost invitat și guvernul, luând parte dl ministru Stelian Popescu.

Grăunțe sufletești

Istoricii Al. Lapedatu, A. D. Xenopol și N. Iorga despre foloasele unirii

De **Alexandru Lapedatu**, profesor universitar și membru al Academiei Române, ne spune în »Istoriografia Română Ardeleană, în legătură cu desfășurarea vieții politice a neamului românesc de peste Carpați«, Cuvânt (de recepțiune) rostit în ședința solemnă dela 2 Iunie 1923 a Academiei Române, București 1923, pag. 8—9. »Evenimentul capital, cu urmări norocoite pentru prefacerea în mai bine și dezvoltarea în folos general a vieții culturale și, prin aceasta, a celei politice, din trecutul Românilor trăitori peste Carpați, a fost, fără îndoială, unirea unei însemnate părți a lor cu Biserica Romei, — unire pusă la cale și înfăptuită, e știut cu scopuri politice străine neamului, dar care din fericire, a sfârșit prin a servi interese ale noastre ale tuturor, celor de dincolo, ca și de dincoace de munți. Faptul nu poate fi tăgăduit și afirmarea lui e, desigur, o banalitate, dacă mă pot exprima astfel, necesară. Căci prin unire am ajuns în școlile din Apus, din Roma în deosebi, și în cele ale călugărilor creștini și educați acolo. În aceste școli au venit ai noștri în contact cu elicitatea greco-romană și

cu opera istorică, medievală și modernă, din a căror învățatură au tras cunoștințe lămuritoare și edificatoare asupra originii romane a neamului și continuității lui, neîntrerupte, pe teritoriul Daciei traiane. Pe baza acestor cunoștințe, prelucrate și propagate printre acei de acasă, s'a restaurat vechea cunoștință, amorțită, a latinității și autohtoniei noastre și s'a născut — prin colaborarea de sigur, și a altor elemente și elemente și influențe — noua conștiință, vie, a drepturilor naționale. Pentru dobândirea acestor drepturi sau formulat cererile, precise și positive, ale primelor manifestațiuni politice românești de peste Carpați. În cadrele Bisericii unite s'au afirmat, în fine, mai întâiu, aceste cereri și prin lupta și jertfa celui mai mare arhieru al acestei Biserici — Ioan Inocențiu Clain — s'au impus ele opiniei publice din Transilvania«.

8. **A. D. Xenopol**, vorbind despre cultura românească în Ardeal ne spune în »Istoria Românilor din Dacia Traiană«, vol. V., Iași 1892 pag. 710, că, »silințele făcute de Români, pentru a îmbunătăți soarta lor în Ardeal, îi împinsese atât la unirea cu biserica romană cât și la revoluția din 1784. Ambele aceste mișcări avură câte un rezultat principios pentru ei; prin cea dintâi cel puțin o parte din clerul lor, acel ce trecu la unire, putu să se adape la luminile apusului«.

»Dacă însă aceste concesiuni incuviințate Românilor nu-i scuti de îndată de toate împilările, așa precum cu greu se desrădăcinează apucăturile strămbătății, în o altă îndreptare Români dobândiră un folos real din ambele lor mișcări, anume învoirea și deci puțința de a se cultiva și ei, de a se deda la studiul științei, a artelor și a meseriilor, prin care luară și ei rând între popoarele producătoare de idei, și putură să-și pună bogatul lor ingeniu

în slujba civilizației. Aici stă rezultatul cel mare al celor două evenimente expuse din istoria Românilor ardeleni; și când vom vedea cum cultura dobândită de ei înriuri asupra celor din țările române, atunci vom înțelege cum mișcările studiate până aici ale poporului român din Transilvania privesc nu numai istoria unei provincii românești, ci pe aceea a întregului neam«.

»Pe lângă îmbărbătarea poporului român prin arătarea unui trecut cu atât mai glorios cu cât era mai îndepărtat, (adecă originea lui dela Roma adaogăm noi), continuă **A. D. Xenopol** O. c. pag. 721—723, scriitorii cei mari ai Ardealului mai aplică încă un ridicător puternic la înălțarea neamului românesc, derivat tot din originea lui romană. Acesta era luat din lumea simțemintelor, anume rușinea de-a fi căsătorit așa de jos, când neamul se coboria din o așa de mândră obârșie«...

»O dată imboldirea dată toți ceilalți scriitori ardeleni care călcară pe urmele celor trei fruntași, făcură din aceste învățături catechismul renașterii Românilor. Toți pe întrecutele îndemneau pe poporul românesc a-și lumina mintea, a se trudi pe ogorul culturii, singurul mijloc prin care ar putea să se emancipeze de sub jugul străin«...

»Hultuită pe mintea românească care și în principate începuse a se trezi la lumină și a ridica fruntea, până atunci afundată în noianul grecismului, această idee mântuitoare deveni ridicătorul cel mai puternic al culturii neamului românesc, pârghia cea mai spornică a civilizației sale«.

9. În urmă de profesor **Nicolae Iorga** constată, în mai multe locuri din numeroasele sale scrieri, efectele binefăcătoare

Foița „UNIRII POPORULUI”.

Vergura Maria Ajutătoare

— V. M. A. —

— Al treilea articol —

de Gavril Todica

De multe ori Don Bosco ajungea în lipsuri aspre, în strimtorări nespuse. Dar în clipele din urmă, prin mijlocirea Vergurei Maria Ajutătoare, totdeauna îi venea scăpare în mod ulmitor.

Prin 1860—3, toate edificiile casei de rugăciuni (Oratorium) din suburbiul Valdoeco al Torinului, precum: internatul, școala, biserica închinată sfântului Francisc de Sales, și alte întocmiri, au fost mărite, lărgite, întregite. Numai biserica rămase prea mică, prea neîncăpătoare, pentru numeroșii elevi și populația suburbiului, care număra 35.000 de suflete. Trebuia, neapărat, o biserică, nouă, mai largă.

Cu încredere în ajutorul Mariei și încurajată de papa Piu IX, care-i trimise un prim ajutor de 500 de lire, Don Bosco se puse pe lucru.

Cu darul papei a cumpărat un teren (loc) potrivit, în nemijlocită apropiere de Oratorium. I-au mai rămas în casă 50 de bani.

Dar 50 de bani și ajutorul Preacuratei, prin mâinile lui Don Bosco, au putut face minuni.

Don Bosco nu a șovăit ci a început lucrul A chemat zidarii, cari au săpat fundamentul și au zidit temelile. După 14 zile, Bosco datoria lucrătorilor 1000 de lire*)

Ziua de plată se apropie în galop. Dar de unde bani?

Don Bosco își aduse atunci aminte, mai ales de o doamnă, care fusese greu bolnavă și pe care el, ca preot o împărtășise cu sfințele taine ale muribunzilor (cuminecătură, maslu). I-a zis atunci:

— Doamnă, nu-ți perde nădejdea, ci începe un șir de rugăciuni și dăruiește ceva pentru biserică!

— Vai Doamne — răspuse bolnava — cum nu mi-ași face rugăciunile și cum nu aș jertfi eu, numai să mă văd sănătoasă, ori ridicată din pat, să pot umbla prin casă!

— Vrei să faci, ce voiu zice eu — întrebă Don Bosco.

— Cum să nu vreau?

— Incepe numai decât o novenă (rugăciuni de 9 zile), cătră Maica Preacurată.

— Dar cum e novena aia?

— Roagă-te, timp de 9 zile, în fiecare zi: *trei Tatăl nostru, trei Născătoare, trei Mărire Tatălui și trei Salve Regina***)

*) Prin 1864—8, banii erau rari și scumpi, nu ca astăzi. Putem zice, că 1 liră făcea cel puțin ca în zilele noastre 100 de lire.

**) La popoarele catolice, după *Ave Maria* (Născătoare...) se zice și rugăciunea: *Salve Regina, mater misericordiae, vita, dulcedo et spes nostra...* adecă românești: »Bucură-te împărăteasă, mama îndurării,

— Bine. Și altceva nu trebuie să mai faci? — Dacă vrei, și în caz că te vei însănătoși, dăruiește ceva pentru zidirea bisericii celei nouă în onoarea Vergurei Maria Ajutătoare!

— Cu toată plăcerea în voi da obolul, numai să mă văd ridicată din pat.

Promisiunea, legământului acestei doamne era deocamdată toată speranța lui Don Bosco. Era a opta zi din novenă.

Cu mare sfială și înfiorare plecă Don Bosco pentru a se informa, despre starea sănătății respectivei bolnave.

Care nu-i fu surprindere, când încă dela poartă fu întâmpinat de servitoare cu cuvintele: »Doamea e sănătoasă! De două ori a fost și la biserică, să mulțumească lui Dumnezeu și Madonei...»

Atunci iată se ivi și doamna, fosta bolnavă de moarte, zicând veselă cătră preot:

— Sunt sănătoasă, Părinte. Am mulțumit și mulțumesc Madonei, că m'a învrednicit de ajutorul ei puternic. Nu-mi uit nici de promisiune. Aiei e darul meu, care e cel dintâi, dar nu va fi cel din urmă«.

Cu aceste a predat lui Don Bosco un pachetel.

viața, dulceața și speranța noastră, bucură-te! Cătră tine strigăm fii rătăciți ai Evei. Cătră tine suspinăm, gemem și plângem în această valea lacrimelor. Deodată apărătoreea noastră, întoarce spre noi ochii tăi îndurători și după instrăinarea aceasta ne arată pe Isus rodul binecuvântat al pântecelui tău. O, îndurată, bună și dulce Fecioară Marie!«

toare pentru poporul român, pe cari le-a avut contactul lui cu apusul luminat. — Astfel de ex. în *»Istoria Literaturii Române în secolul al XVIII-lea«* (1888—1821), vol. II. București 1991 pag. 379—398, zice: »Ca și prelații stăpâniți de vechiul spirit monastic din Râmnic, auxiliarii și urmașii lui Paisie n'au nici o înțelegere pentru alte scopuri decât acele strict religioase. Să dea multe cărți bisericești, să le dea după cele mai bune texte, să le reproducă în cea mai corectă formă românească, să facă astfel pe învățătorii sufletești ai credincioșilor și pe credincioși chiar a pricepe ce cred, să combată astfel tendințele »eretice« ale Uniților din Ardeal, să lupte contra »Volteristilor« și »francmasonilor«, — iată tot scopul lor. Că, între ortodoxii cei mulți la număr, ortodoxii români au firea lor deosebită, trecutul lor deosebit, că au dreptul și datoria să lupte pentru un viitor, care să fie al lor și numai al lor, de așa ceva nu se preocupă, și firește că asemenea idei nu putuse să le răspândească Malorosianul Paisiei...»

»Nu de aici putea să vie aceea lumină de care aveam noi nevoie pentru a căpăta conștiința despre noi și a ne ridica din umilință...»

A venit apoi o vreme când dela sine, prin influențe la care se supunea oricine, fără să știe de unde au venit, când în această cultură bisericească, pe care el (Veniamin Costachi) o patrona, o ajuta și o reprezenta, nota națională a început să se facă auzită, când spiritul cel nou a pătruns biruitor și aice, acel spirit nou pe care-l predicase totuși întâia dată »ereticii« de peste munți.

Iuliu Maior.

„Citiți UNIREA POPORULUI“

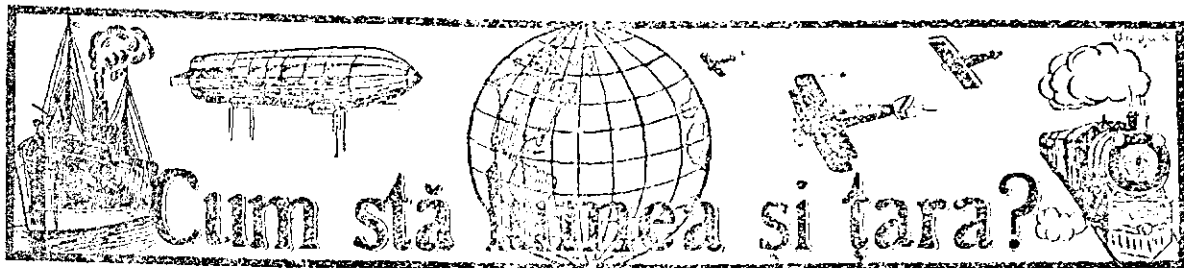
Când Bosco s'a întors la locuința sa și l-a desfăcut: a găsit în el tocmai 1000 de lire, adevărată sumă, de care tocmai avea trebuință la plata lucrătorilor!

Vestea s'a răspândit cu iuteala fulgerului. Pretutindeni s'a recurs la ajutorul Preacuratei, în caz de nevoie și strimtorări, năcazuri și dureri, — cu novene și daruri pentru biserica V. M. A. *Rugăciunile niciodată nu au rămas fără efect.* Darurile au început a curge din toate părțile, din toate țările și orașele, chiar și din Paris, Londra, Viena, încât în anul 1868 strălucita biserică alui Don Bosco era gata. Biserică mare și minunată, cu 2 porți mari și o cupolă, cu multe altare, orgă, statue și alte întocmiri, costând în total 850.000 de lire, o sumă grozavă pentru acele timpuri (cel puțin ca azi 85 milioane de lei). Dar minunea cea mai mare e, că toată suma aceasta, s'a adunat din dăruiri de bună voie, pe urma rugăciunilor și cererilor împlinite de Vergura Maria Ajutătoare.

În această biserică de pelerinajiu (la care aleargă credincioșii spre închinare), sfântă în onoare V. M. A. strălucește o icoană uriașă la altar, închipuind pe V. M. A. cu pruncul Isus în brațe și chemând la ea pe toți cei năcăjiți și îndurerați, care trebuie să-i cânte:

„Bucură-te credința celor ce se roagă în tăcere!“

„Bucură-te ceea-ce întreci mîntea înțelepților. Bucură-te ceea-ce luminezi cugetele celor credincioși!“

O sută de ani dela nașterea lui Dr. Ioan Rațiu

Cine a fost Dr. Ioan Rațiu? Președintele partidului național român din Ardeal, după care a urmat Gheorghe Pop de Băsești, și apoi dl Dr. Iuliu Maniu. Unul dintre cei mai mari oameni ai Ardealului, unul dintre luptătorii neînfricați și neînfrânți pe cari i-a avut neamul românesc.

El s'a născut la 19 August 1828 la Turda. Între anii 1860—1865 a fost deputat în dieta din Sibiu și apoi unul dintre cei 13 deputați pe cari i-am avut noi Români în dieta din Cluj. Aici el, împreună cu mitropolitii Șuluț și Șaguna a dat vot separat împotriva alipirii Ardealului de Ungaria.

Ales apoi președinte al partidului național a condus acest partid pe vremea celei mai grele asupriri în anii de grea încercare pentru neamul nostru 1890—1902. Cu prilejul procesului memorandumului a fost condamnat la 2 ani închisoare, a urmat apoi dizolvarea comitetului central și opreliștea funcționării partidului național.

La procesul memorandumului el a declarat în fața Curții cu jurați din Cluj:

»Nevinovați suntem, dar D-Voastră sunteți stăpâni pe trupul nostru, nu însă pe conștiința națională a poporului român. Pe noi nu ne judecați D-Voastră, pe noi ne judecă tribunalul lumii civilizate (cu

carte). Chiar de aceea, cei aduși în fața Curții cu jurați nu mai sunt acuzați ci acuzatori«. Urmarea acestor vorbe spuse atât de răspicat a fost că Dr. Ioan Rațiu a șezut 2 ani în temnița Seghedinului.

Când ministrul de interne de pe acele vremuri l-a îndemnat să schimbe programul partidului național, Dr. Ioan Rațiu i-a răspuns: »Nu s'a născut încă acel om, care să atbă îndrăsneala să schimbe acel program«. Iar în comitetul partidului național a declarat: »Gândul, inimă și sufletul nostru trebuie să fie vecinic dincolo, unde se zămislește temeinic Statul salvator (mântuitor) al neamului nostru de pretulindeni«.

Când Ungurii în 1892, au auzit despre declarațiile acestui mare român, s'au adunat în piața din Turda, au plecat ca turbați și i-au dărâmat casa. Ne mai fiind sigur de viața sa și a familiei, s'a mutat la Sibiu, unde obosit trupest, dar nu sufletește, a adormit în Domnul, la 4 Decembrie 1902. A fost petrecut la mormânt de toți reprezentanții neamului românesc în frunte cu mitropolitul Sibiului Ioan Mețianu, prohodit de însuș mitropolitul Blajului Dr. Victor Mihalyi și înmormântat lângă biserica parohială gr. catolică din Sibiu.

Dumineca trecută s'au făcut mari serbări la Turda în cinstea fostului președinte al partidului național. Baroul (societatea) advocaților din județul Turda a ținut o ședință de sărbătoare, apoi un părăstas în biserica unită, al cărui credincios fiu a fost, și apoi o procesiune la casa dărâmată de Unguri, unde s'a desvelit o tablă de marmoră. La toamnă apoi i-se va ridica o statuă în piața din Turda.

Iarăș a fost pungășit statul

Ne plângem de sărăcie și de dări prea mari. Cine poartă vina? Hoții cei mulți cari jefuesc avutul statului. Iată o pildă mult grăitoare:

În județul Dâmbovița statul are întinse pământuri cari conțin păcură. Înainte cu 2—3 ani cartea funduară, în care era înscrisă această moșie a statului a fost furată dintre scrisorile ministerului de domenii și ascunsă în pivniță. Cine le-a furat? Nu se știe. Destul că înainte cu câteva săptămâni primprocurorul tribunalului din Târgoviște, Const. Petrescu-Cosma a descoperit afacerea și a aflat că acest pământ conținător de păcură l-au înscris pe numele lor, la cărțile funduare, mai mulți domni liberali din județ, între cari și doi deputați liberali și prefectul județului.

Primprocurorul era să-i dea în judecată, dar ei au făcut ce au făcut pe la cele ministere și pe bietul primprocuror l-au declarat nebun, și l-au închis în casa nebulilor din București, unde a și murit.

Cântec din bătrâni

Puterea dragostei

Peste-un deal peste-un răzor
Șade-o fată c'un fecior,
Le-o vint vremea să se ieie,
Părinții nu vreau să-i deie.
Le-o vint vremea de luat,
Părinții nu i-au lăsat.
Da' ei s'or luat de mână
Și-or sărit într'o fântână.
Părinții s'au apucat
Că i-au scos, i-au îngropat.
Pe fecior în pînțirim
Pe fată din jos de drum.
Din fecior a răsărit
Un rugut, verde 'nflorit.
Și din fată răsărită
O rujă albă 'nflorită.
Rugu atâț s'o 'ntins
Până ruja o cuprins,
Lumea țara se mira
C'o cuprinso rugu ruja...!
Maica lor se blăstăma!
— Măcina-m'aș măcina
Mai mărunt ca făina
Că le-am stricat dragostea!

Comuna Spătaț I. Blaj.

Trimisă de P. Sărătean

Dl ministru al dreptății Stelian Popescu a dat totuși ordin ca cei doi deputați să fie ascultați, dar dl ministru al comunicațiilor, Dimitriu, i-a luat în apărare, așa că nu se știe ce se va mai întâmpla.

În vremea aceasta bietul primprocuror moare, îl înmormântează cu mare pompă și după moarte guvernul îi dăruiește o medalie.

Se zice că la înmormântarea acestui om de treabă toată lumea a plâns, zicându-și: »A murit un om cinstit, s'a descoperit un om cinstit, un funcționar cinstit«.

Deplângem și noi moartea acestui judecător cinstit și așteptăm ca necinstiții cari l-au omorât să-și primească pedeapsa și aici pe pământ, că pe lumea cealaltă — în care ei nu mai cred — și o vor primi cu siguranță.

Pace veșnică

Deodată cu războiul cel mare lumea s'a săturat de războiu. Omenimea a văzut că suferințele împreunate cu un războiu sunt așa de multe și așa de grele încât în zeci de ani nu se pot reface și repara știrbiturile războiului. Chiar de aceea marile puteri, la propunerea președintelui de pe atunci al Statelor Unite Nord-americane au înființat Societatea Națiunilor la Geneva în Elveția, cu gândul ca nici o țară înscrisă în această Societate, să nu poată face războiu fără de învoirea acestei Societăți. Din darul lui Dumnezeu sfântul, de atunci nici nu avem războiu, dar primejdie de războiu tot mai este. Tot mereu se întâmplă adică ciocniri între politicieni, ciocniri cum sunt între Iugoslavia și Italia, între Polonia și Lituania, între Ungaria și România, ne mai vorbind de acelea pe cari le produc anume bolșevicii.

De aceea un mare politician al Statelor Unite Nordamericane, dl Kellog, a făcut o propunere tuturor statelor din Europa și din lumea întreagă, în înțelesul căruia războiul nu mai este un instrument al politicii naționale. Adecă țările cari vor iscăli această învoială, numită *pactul Kellog*, nu vor mai face războiu între sine ca să-și apere interele vătămate.

Cele mai multe țări, afară de Bolșevicia, au primit această învoială, a primit-o și Mica Înțelegere din care face parte și România, iară în 27 August acest pact Kellog se va iscăli la Paris, unde a sosit și dl Kellog, ca reprezentant al Statelor Unite Nordamericane.

Pactul Kellog este o nouă apărare a lumii împotriva groznicilor unui nou războiu. Să dea Dumnezeu ca acest pact, pe care-l va iscăli și România, să aibă rezultatele dorite de toată lumea.

Mussolini curăță țara de hoți. Dl Mussolini și-a pus în gând, de când a ajuns la putere în Italia, să curețe țara de hoți. Și el a și început să curețe. Zilele trecute a început un mare proces împotriva alor 180 de hoți din Sicilia (partea de miazăzi a Italiei). Procesul, spun gazetele, va ținea vreo trei luni. În forma aceasta Sicilia, țara hoților italieni, ar fi curățită de hoți.

Bine ar fi dacă dl Mussolini, ar veni și la noi și ni-ar curăți țara de hoții cei mulți, ca noi precum se vede nu suntem în stare.

DE PRIN SATE.

Sărbătoarea dela Mănăstirea Lupșei

După datină, la Adormirea Maicii Domnului, Sfânta Mănăstire a Lupșei își prăsnuește an de an, cu frumoase slujbe, Hramul.

Încă în presara sfinteii Sărbători, creștinii din depărtate locuri soseau cu căruțe sau pe jos așezându-se grupuri, grupuri în jurul Sfântului Locaș.

Marți sara s'a slujit Vecernia și Paraclisul iar Miercuri des de dimineață sosese în procesiune bunii credincioși din Mușca în frumosul port de sărbătoare, având în frunte pe pâr. Silviu Marian. Lupșenii sosese cu pâr. Laurențiu Pop și Diaconul Victor Horvat.

După Utrenie începe Sf. Liturghie, slujită de Părinții: Dr Coriolan N. Sabău, Silviu Marian, Laurențiu Pop, Alexandru Pop și diaconul Victor Horvat. În mijlocul pădurii s'a așezat cu altar decorat cu flori și crengi verzi, având în față vechea și mult cinstită icoană a Adormirii Maicii Domnului.

Răspunsurile au fost date de teologii: Sabău și Napău și de bunii cântăreți din Mușca și Lupșa. La Sf. Liturghie a cântat corul din Câmpeni, condus foarte bine de Dl Orlea dir. băncii „Doina“.

S'au cuminecat mulți. Iar după împărțirea cu sfinte Taine, a predicat pâr. Dr. Coriolan Sabău, îndemnând pe credincioși de-a iubi și cinși pe Maica Domnului.

După masă s'a slujit Vecernia, Paraclisul și s'a făcut Sfințirea apei iar în Bisericuță, o parte din Preoți au slujit sf. Maslu boinaviilor. Răsuna pădurea de frumoasele cântări și imnuri de preamărire a Celei ce a născut pe Mântuitorul.

Seara lumea s'a împrăștiat, mulțumind lui Dumnezeu că i-a învrednicit să iau parte și în anul acesta la Sfintele slujbe.

E. Mărgăianu

Mare nenorocire pe mare.

— 31 marinari italieni morți —

Submarinul italian „F. 14“ s'a ciocnit lângă insula Brioni cu o corabie, și, după câteva minute, s'a cufundat. Numai decât scafandrii (ceice se slobod pe fundul mărilor ca să scoată la suprafață averile inecate), s'au cufundat în mare ca să-i mântuiască pe cei 31 marinari cari se aflau în submarin, dar o furtună groznică i-a împiedecat în împlinirea datoriei.

După mai multe ore, marea liniștindu-se, scafandrii s'au putut slobodi pe fundul mării și cu mari greutăți, au ridicat la suprafață submarinul. Bătând însă la ușele submarinului n'au primit nici un răspuns. Desfacând ușile au văzut cu groază că toți cei 31 de marinari erau morți. I-au omorât gazurile din cazanul cel mare.

Un vapor, care poartă în pânțecce trenuri

În multe părți, călătorii cari merg cu trenul până la mare și vreau să călătorească și pe mare cu vaporul, nu se mai coboară jos din tren, ci trenul intră în vapor și e dus pe apă până la țărmarul celalalt, unde pânțeccele vaporului se deschide și trenul iese iar pe uscat.

Astfel de vapoare se cheamă *ferryboat*-uri. Se găsesc între Regio și Messina în Italia, între Vlissingen și Dover în Olanda, apoi între Berlin și Copenhaga.

În pânțeccele unui *ferryboat* pot intra 20 vagoane de călători și 40 vagoane de marfă.

După ce vagoanele au intrat în pânțeccele lui, o iea rasna pe apă și nu se oprește până la țărmarul celalalt.

Vaporul e așa de întărit, încât poate sparge și gheturile pe cari le găsește în cale.

Reculegere sufletească pentru preoți. Sunt deja patru ani de când se face la Blaj în fiecare an reculegeri sufletești pentru preoți, așanumite exerciții sau deprinderi spirituale. Preoții din Arhidieceza Blajului sunt împărțiți în 6 grupe, de câte 100 preoți din care 2 grupe fac exerciții într'un an. Anul acesta cele dintâi exerciții au început luni în August, ținând 4 zile, până Vineria. Al doilea grup de preoți va sosi luni în 3 Septembrie stând tot atâta.

La aceste exerciții a predicat Preasfântul episcop al Lugojului, Dr Alexandru Nicolescu, ținând în fiecare zi câte 4 predici. Preoții locuie în Seminarul teologic, unde au și mâncare.

Numai Dumnezeu sfântul știe, cât bine fac aceste exerciții spirituale, nu numai preoților ci și credincioșilor conduși de ei. Ele vor fi adevărată renaștere pentru biserica noastră.

Suntem amenințați de lepră. Lepra cea mai grozavă boală a lumii, cunoscută din sfintele evanghelii, începe a se răspândi la noi în țară. La noi în țară este un spital anume pentru leproși, la Lărgianca. Duminică trecută a și trecut un vagon de leproși din Râmnicul-Vâlcei, peste București, la Lărgianca, dar acest vagon n'a fost însoțit de nimeni, așa că leproșii se coboreau liberi și nestărujeniți de nime prin gări și astfel puteau să molipsească și pe alții. La Brăila s'au ivit multe cazuri de lepră, așa că primăria a hotărât ridicarea unei spital anume pentru leproși.

Un succes al sburătorilor români. Săptămâna trecută aviatorii militari ai Micii Înțelegeri (România, Cehoslovacia și Iugoslavia) din preună cu aviatorii Poloniei au o întrecere de sbor dela Praga peste Varșovia, București, Belgrad înapoi la Praga. La această întrecere au luat parte 23 avioane, dintre cari numai 16 au ajuns la Praga și numai 10 au putut trece toate probele. Cinci din acești 10 sunt români și astăzi aviatorii români au cucerit două din cele patru premii. Locul întâi l-au cucerit Cehoslovacia. Premiul al doilea a fost cucerit de dl căpitan Burduloiu ca pilot și Em. Ionescu ca observator. Premiul al treilea a fost luat de Cehoslovacia iar al patrulea de locotenentul Ștefănescu ca pilot și colonel Protopopescu ca observator. Românii au cucerit și cupa Poloniei. Lauda lor.

Vom avea bucate destule. Dl ministru al domeniilor Argenteoianu a făcut în consiliul de miniștri de Joi seara un raport asupra stării sămănăturilor. D. Sa a constatat că puteau exporta 75 mii vagoane de grâu, 68 mii vagoane de orz, 9 mii vagoane de secară și 15 mii vagoane de ovăș. Cucuruzul e mai slab dar și din acesta se va putea exporta 48 mii vagoane. Răspunderea asupra acestor date îl privește pe dl ministru.

Preot jefuit, țărani schingiuiți. În satul Vlădeni de lângă Iași a fost jefuit preotul Botez, care a făcut arătare la jandarmi. Acesta au arestat pe mai mulți săteni, bătându-i pe ei făptuitori.

Sătenii au fost înaintați parchetului (judecătoriei), dar unul din ei și anume Mihalache a declarat că a fost schingiuit de jandarmi. Medicul care l-a cercetat a găsit că are dreptate, căci tălpile dela picioare îi erau arse îngrozitor.

de lumini. Tot atunci au făcut arătare împotriva jandarmilor și sătenii Gheorghe și Grigore Anton, arestați pentru aceeași cauză. Ei spun că jandarmii le-au zdrobit brațele.

Parchetul a poruncit să se facă cercetare împotriva jandarmilor tirani, cari se poartă în țara noastră ca niște Vlazi Tepeși.

Blajul mai scump decât Sovata-băi. Scriitorul acestor șire a avut prilejul plăcut de a petrece câteva zile la băile Sovata, cari sunt fără îndoială unele dintre cele mai frumoase băi ale Ardealului. Cu acest prilej s'a putut convinge, că Blajul afară doară de camere, este mai scump decât Sovata. Carnea, legumele, poamele, vinul, berea, țuca, pâinea, ouăle, viptul, toate se pot cumpăra mai ieftine decât la Blaj. La Sovata primești dejun (cafea cu unt și două cornuri), prânzul (patru feliuri de mâncare) și cina (două feliuri) cu 100 lei la zi, și încă la restaurant, pe când la Blaj niciari. În schimb affi la Blaj un pepene sau lebeniță mijlocie cu 40—50 lei, iar legumele cu prețuri mai scumpe decât ori unde. Sunt de altfel locuitori din Blaj cari își cumpără legumele la Sibiu iar poamele la Aiud, și nu-i costă cu tren cu tot mai mult decât la Blaj.

Cauza este că țranii din jurul Blajului nu cultivă legume și poame, ci le cumpără și ei de pe piață, iar poliția nu pedepsește pe ceice scumpesc viața peste măsură.

Proprietarii de vii din Basarabia cer dreptate dela guvern. Intrunindu-se proprietarii de vii din Basarabia la Chișinău, într'o mare adunare, au cerut guvernului următoarele: 1. Să le dea voie să exporteze cel puțin 5 mii de vagoane de struguri 2. Vinul și vinarsul de trevere și de drojdie să le poată vinde liber, producătorul 3. Înființarea unei mari bănci a producătorilor de vinuri, cu numele „Creditul Viticol“, de unde se poate vinde liber primi imprumuturi ieftine cu 10 la sută. 4. Reducerea tarifului pe C. F. R. pentru vin și în deosebi transportul îndărăt al butoaielor să se facă cu un tarif ieftin. 5. Să se oprească cu desăvârșire fabricarea spiritului din bucate și fabricarea cogneacului și a vinărsărilor din acest spirt. 6. Să se aplice cât se poate de strict legea despre pedepsirea falsificării de vinuri.

Dacă guvernul va împlini cererea acestor producători de vinuri, Basarabia va putea trăi fără alt ajutor, numai din viile sale cele multe.

Un cutremur groaznic. Călătorii și marinarii vaporului „Morel“ descriu, cu multă groază, ceea ce au văzut cu ochii, cum adecă vulcanul Rokatinda a început să arunce foc din măruntaele pământului, după ce mai înainte a fost un groaznic cutremur de pământ. Focul vulcanului a nimicit jumătate insula Paloewek, spre miazănoapte de Flores, (Indiile neerlandeze). Peste o mie de oameni au ars de vii și peste 600 au fost răniți de pietrele aruncate de vulcan. Coastele insulei s'au scufundat în mare, omorînd alte sute de vieți. Se crede că în același timp s'au scufundat în mare nouă vapoare de ale locuitorilor de pe insulă. Au mai rămas în viață 5 mii de locuitori.

Pentruce suntem săraci. Sărăcia țării noastre este astăzi cunoscută de toată lumea. În cei zece ani de Românie Mare noi în loc să ne îmbogățim ca țară, am sărăcit într'una. Pentruce? Pentru multe de toate, dar între altele și pentru că cheltuim prea mulți bani pe lucruri netrebnice, pe mățasuri, sulemenele, parfumuri, săpunuri, scumpe, haine din stofă străină și altele multe.

Avem de pildă în țară cele mai minunate băi de tot felul. Nici o țară nu are atâtea ape

minerale bune și minunate ca noi. Cu toate acestea pe noi nu ne îndestulesc aceste băi, ci ne trebuie băi străine.

Nu mai puțin de 90 mii de domni și doamne bogate din România, s'au dus anul acesta la băile din străinătate, cheltuind numai pe aceste pașapoarte 250 milioane, iar socotind de persoană numai 50 mii lei cheltuiți la băi, ajungem la suma groznică de 4 și jumătate miliarde lei și încă în valută străină.

Cum să nu fim deci săraci și lipiți pământului?

Petrecere de vară comitetul despărțământului Râciu al „Astrei“ invită cu drag la Petrecerea de Vară ce aranjează, în seara zilei de 2 Septembrie a. c. în localul Școalei primare de Stat din Râciu cu prilejul adunării generale a despărțământului și cu concursul tinerimei studioase din Râciu și jur începutul la ora 8 seara. Taxa de intrare benevolă. Venitul destinat în favorul despărț. N. B. Membrii Despărțământului sunt rugați a lua parte la adunarea generală ce se va ținea în aceeași zi la ora 4 p. m.

† **Lucretia Simu născ. Orășan**, soția protopopului nostru unit George Simu din Dumbrăveni (Ibașfalău), a adormit în Domnul în 18 August la orele 4 $\frac{1}{2}$ dimineata în anul al 60-lea al vieții și al 41-lea al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pământești au fost înmormântate Luni în 20 August la orele 4 p. m. după ritul bisericii gr. catolice, dela capela cimitirului din loc, în cimitirul orășanesc din Cluj.

Trimitem și noi condoleanțele noastre mult îndereratei familii. Facă-i Dumnezeu parte cu dreptii!

Intinderea semănăturilor din acest an

Vechiul Regat: grâu 1.640.688 hectare; seară 78.954 hect.; orz 828.911 hect.; ovăs 644.073 hect.; porumb 2.587.247 hect.

Transilvania: grâu 986.393 hect.; seară 97.821 hect.; orz 167.333 hect.; ovăs 290.411 hect.; porumb 868.817 hect.

Basarabia: grâu 541.278 hect.; seară 91.381 hect.; orz 740.480 hect.; ovăs 131.173 hect.; porumb 63.942 hect.

Bucovina: grâu 29.009 hect.; seară 27.548 hect.; orz 23.286 hect.; ovăs 50.504 hect.; porumb 63.942 hect.

În întreagă țară, în acest an sunt semănate cu grâu 3.206.368 hect.; cu seara 295.704 hect.; cu orz 9.150.703 hect.; cu ovăs 1.116.161 hect. și cu porumb 4.441.492 hect.

În anul acesta avem semănături cu mult mai multe ca și în anul trecut.

Omul se poate cunoaște de pe încălțăminte

Încălțămintele sunt o parte din îmbrăcăminte omului. Ele apără picioarele de frig și de lovituri. De pe chipul cum se tocește talpa și călcăiul încălțămintelor, se pot cunoaște oamenii cari le poartă. Cizmarii pot cunoaște oamenii mai bine. Așa, dacă călcăiul și talpa se tocește pe o formă peste tot locul, omul care poartă acele încălțăminte este un om cumpătat, cu voință tare și în care poți să ai toată încrederea. Dacă acea încălțăminte este a unei femei, arată că este o soție credincioasă și o mamă bună.

Dacă se tocește numai marginea din afară a încălțăminte, purtătorul — bărbat sau femeie — este îndărâtnic, încăpăținat și ușuratic.

Dacă însă se tocește marginea din lăuntru, la bărbat e un semn de slăbiciune și șovăire, la femeie e un semn de blândețe și modestie.

Laptele stricat

Laptele ce se mulge dela vaci, adeseori poate să fie stricat. Stricarea vine de celea mai multeori din cauza bolilor, numite și bolile laptelui.

Când laptele este apos, cauza poate să fie ori nutrețul apos sau ud pe care îl mănâncă vaca, ori vre-o boală a vacii.

Când laptele este lipicios — se întinde ca cleiul — cauza este boala de uger a vacii. În acest caz vaca trebuie arătată doctorului.

Când laptele este colorat albastrui sau roșcat, aceasta se datorește feliuritelor plante pe cari le-a mâncat. Roșu poate să fie laptele și din cauza picăturilor de sânge, din vinele ugerului, cari picături sunt pricinuite de străngerile prea mari ale țitelor când se mulg.

Laptele poate să fie și acru sau amar, tot din cauza buruienilor ce le-a păscut vaca și mai ales poate să fie și din cauza grajdurilor murdare.

Pentru ca laptele să fie totdeauna bun și curat și să nu fie atacat de boli, trebuie să se păstreze totdeauna cea mai mare curățenie.

Vașul în care se mulge laptele să fie cât se poate de curat. În vas se pune totdeauna puțină apă caldă, cu care se spală ugerul înainte de muls, pentruca să nu ajungă de pe uger necurătenie în lapte.

Nu este iertat să se stringă țitele prea tare, căci se pot vătama.

În grajdul unde stau vacile cu lapte încă se va păstra cea mai mare curățenie, iar nutrețul vacilor trebuie să fie cât se poate de bun și sănătos.

În chipul acesta laptele nu se va strica niciodată.

Talpa lată

Este o boală de care suferă mulți, fără să bănuiască de unde vine. Mulți din cauza aceasta nu sunt în stare să facă serviciul militar, căci nu pot face marșuri îndelungate.

Piciorul sănătos în partea mijlocie are o scobitură — secul piciorului. La cei cu talpa lată, aceasta scobitură lipsește și ei calcă cu toată talpa.

Cauzele acestei boale sunt: 1. Silitarea copilului se umble prea curând, când oasele sunt încă moi și piciorușele n'au încă puterea de a ținea greutatea corpului. Greutatea corpului apasă pe oasele piciorului și se face talpa lată. De aceea părinții să nu grăbească niciodată copiii, să înceapă a umbla prea de vreme.

2. În vremea creșterii, nu toate oasele se desvoltă în aceeași măsură, așa că greutatea corpului iarăși apasă prea mult asupra oaselor piciorului. De aceea în aceasta vreme, copilul să nu fie silit să umble prea mult.

Se mai poate face talpa lată și atunci când corpul se îngrășă prea mult, așa că greutatea corpului e mai mare decât tăria oaselor picioarelor.

O cauză a talpei late poate să fie și încălțăminte, care e prea largă sau prea strimțată. Rănile cari silesc pe bolnav să calce rău și greșit, încă pot face talpă lată.

Oamenii cari sunt siliți să stea toată ziua în picioare, cum sunt vânzătorii din prăvălii, ori aceia cari duc poveri grele în spinare, cu greu scapă de a nu avea talpă lată.

Redactor responsabil: IULIU MAIOR.

Liceul român gr.-cat. de fete — Blaj

Aviz școlar

pentru elevele, cari doresc, să se înscrie în anul școlar 1928/29 la Liceul de fete din Blaj

I. Elevele, cari doresc, să urmeze în anul școlar 1928/29 studiile la Liceul de fete din Blaj, vor înainta Direcțiunii liceului petiție de înscriere, provăzută cu timbru fiscal de 8 Lei, în zilele de 1—3 Septembrie a. c. Petițiile intrate după acest termen nu se vor lua în considerare.

La petiție se vor anexa următoarele acte:

1. Elevele vechi ale liceului vor anexa avizul școlar din 1927/28.

2. Elevele, cari vin pentru prima oră la acest liceu, vor anexa:

- Certificat școlar despre clasa absolvită în anul școlar 1927/28,
- estrasede matricolare de naștere și de botez,
- certificat de vaccinare,
- plic timbrat cu adresa pentru răspuns,
- acelea, cari doresc, să se înscrie în cl. V și au dat examenul de admitere, vor anexa și certificatul de admitere în această clasă, iar acelea, cari n'au dat încă acest examen, îl vor prezenta până la înscriere.

II. *Lucrările din luna Septembrie* se vor ținea în următoarea ordine:

1. *Examenele particulare și de corigență* în 5 Septembrie.

2. *Examenele de tranziție pentru cl. IV* în 7 Septembrie. Aceste examene vor fi numai orale, din următoarele materii: *1. română, istoria Românilor, geografia României și instrucția civică* (numai dreptul constituțional și administrativ). La aceste examene se vor prezenta elevele, cari au fost promovate din cl. III și doresc să obțină certificatul de absolvire a cursului inferior.

3. *Examenele de admitere în cl. I* în 10 Septembrie. Aceste examene constau:

- Dintr'o probă scrisă în limba română după dictat, la care se va aprecia scrisul, ortografia și punctuația,
- dintr'o problemă de aritmetică de forța ultimei clase primare,
- dintr'o probă de citire cu întrebări asupra cuprinsului și asupra cunoștințelor de gramatică de forța ultimei clase primare.

4. *Examenele de admitere în cl. V* în 15 Septembrie.

5. *Examenele de tranziție pentru cl. VIII* în 18 Septembrie.

6. *Examenele integrale și de diferență* în 19 Septembrie.

7. *Presentarea elevelor* primite în liceu, și plățirea taxelor în 21 și 22 Septembrie.

8. *Cursurile încep* în 24 Septembrie.

III. *Înscrierea elevelor absolvente de cl. VIII la examenul de bacalaureat*, se va face:

a) până în 4 Septembrie înscrierea celor vechi la Inspectoratul Regional din Sibiu,

b) până în 20 Septembrie înscrierea la Direcțiunea liceului a elevelor, cari au dat examen de cl. VIII în Septembrie,

c) Examenul de bacalaureat se va ținea între 25/IX—10/X.

Direcțiunea Liceului de fete, Blaj.

Administrația Centrală Capitulară, Blaj

Nr. 572/1928

Publicație de licitație

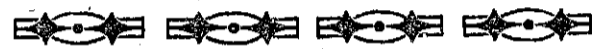
Pentru clădirea *pioniței* la Institutul Recunoștinții din Blaj publicăm licitație cu oferte închise, cari se vor înainta Administrației C. Cap. până Luni în 27 August 1928 orele 18. Planul și preliminarul se pot studia în biroul Administrației. Asupra ofertelor intrate va decide Preaveneratul Consistor.

Blaj, 21 August 1928.

Dr. Ambrosiu Cheșianu

(569) 1-1

administrator capit.

In atenția școlărilor

Dacă vojiți un lucru bun, atunci nu vă cumpărați ghete de nicăiri, căci în atelierul meu se pregătesc cele mai elegante și moderne ghete și pantofi, din materialul cel mai bun, cu prețuri foarte scăzute.

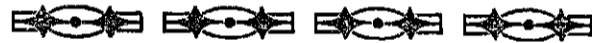
Am și lucru gata din toate calitățile, precum și ghete pentru fete dela țară.

Pantofăria modernă

Nicolae Barna

(567) 1-?

Blaj, Piața I. M. Clain.

Cea mai bogată carte de rugăciuni este

Mângăierea Creștinului

de IOAN GENȚ, — 550 pag., format de buzunar

Cuprinde toate rugăciunile trebuincioase de dimineața, seara, la Măneacă, inserat, la Mărturisire, Cuminecare, la S. Liturgie și diverse; precum și cântările dela inserat, Măneacă, Prohod și Cununie.

Costă 80 de Lei legată în pânză peste țesut

Se poate avea la toate librăriile mai de seamă și la Redacția „VESTITURULUI” Oradea, Parcul Ștefan cel Mare, Nr. 8

(565) 1-1

Publicație

Se aduce la cunoștință tuturor, cum se da în licitație publică „Școala Dr. Simion Caian” fost confesională gr. cat. din comuna Roșia-Montană, cu termen de 30 de zile începând cu data de 1 August a. c.

Roșia-Montană, la 15 August 1928.

Oficiul parohial greco-catolic.

Beniamin Golgoțiu
prim curator.

Eugen Bărsan
adm. paroh.

(566) 1-1

RECLAMA

este sufletul comerțului

Banca „CETATEA” Soc. pe acțiuni

BRĂȘOV

FONDATA 1910.

FILIALE:

Rupea (Cohalm) Cluj, Odorheiu, Toplița-Română

CREAȚIUNI:

„Cetatea de Granit”, Tipografia „Minerva”, Hotel Transilvania, Cinema Urania

RESURSE:

Capital social, Depuneri, Reescont, creditori etc.
LEI 150,000,000

Circulația din ultimul 1½ an peste Lei două miliarde

Banca „CETATEA” Brașov și filialele sale fac următoarele operațiuni:

- Primește depuneri spre fructificare și păstrare pe libel și în cont corent în condițiunile cele mai bune.
- Acordă împrumuturi de scont (cambii) și pe credite cambiale cu acoperire ipotecară.
- Face plăți americane și ordine de plată în orice parte a țării.
- Asigurări contra focului pe viață, accidente etc.
- Informațiuni economice și financiare.
- Depuneți economiile pe creștere la Banca „CETATEA” și filialele sale.
- Cumpărați neapărat acțiuni dela Banca „CETATEA” Brașov din ultima emisiune în curs.

(563) 1-5

BANCA „CETATEA” S. A.
Direcțiunea Generală